

5de zondag na Pasen

Joh. 15, 1-8

In het Evangelie hoorden we een heel erg bekend verhaal, dat van de wijnstok en de ranken. Jezus, de wijnstok is stevig in de grond geworteld, en Hij geeft ons altijd het voedsel dat we nodig hebben. Dat is een heel mooi beeld. Als je met Jezus verbonden blijft krijg je van Hem wat je nodig hebt.

Daarna wordt het moeilijker, want dan komt de kwestie van het gesnoeid worden. Bij het snoeien snijd je delen van de plant af. Jezus noemt het vandaag twee keer: Hij praat alsof Hij de wijnstok zelf is. Hij zegt dan dat de Vader elke rank in Mij wegneemt die geen vrucht draagt, en elke tak die wel vrucht draagt wordt ingekort, opdat hij meer vrucht zal dragen. Dat kán een heel pijnlijk beeld zijn. En het wordt nog erger als Jezus zegt: “Als iemand niet in Mij blijft wordt hij weggeworpen als rank en verdort; men brengt ze bij elkaar, gooit ze in het vuur en ze verbranden.” Weg met die rommel! Als we vrucht dragen worden we ingekort om nog méér vrucht te dragen en als we geen vrucht dragen eindigen we in het vuur. Het lijkt dat we hoe dan ook verliezen en het lijkt ook nog eens onze eigen fout. Zo denken veel mensen tenminste. Als ik maar een beter mens was geweest; als ik maar het goede had gedaan; als de wereld maar anders was; als ik maar betere kaarten had gehad in het spel van het leven, ofwel dat, ofwel dit en of nog iets anders ... Als ik niet zo schuldig was, dan hoefde ik niet gesnoeid te worden. Eigen schuld, dikke bult!

In onze cultuur geven we de volgende waarheid niet makkelijk toe: Schuld is een belangrijk kenmerk van het menselijk leven. “Alles loopt fout,” zeggen we soms. En om de waarheid nog vervelender te maken: veel mensen beschouwen de kruisdood van Jezus als een onmiddellijk gevolg van hun eigen zonden. “Ik heb het veroorzaakt. Mijn zonden hebben Jezus gedood; ik schaam me diep!” Dit is niet helemaal onjuist, maar als we zo denken loopt het volledig uit de hand. Want zeg eens eerlijk: hoe kunnen onze kleine mensenzonden de Heer van het heelal onderuit halen? Dus er moet een betere manier zijn om met onze schuld om te gaan. Zo is het!

- Ten eerste moet u weten of het waar is dat u helemaal geen vruchten draagt. Ik bedoel: helemaal geen! Als dat echt volledig waar is dan moet u heel snel hulp zoeken, want dan bent u geestelijk aan het sterven. Maar de meesten van ons dragen wel degelijk enige vrucht – alleen krijgen we het niet in onze gedachten dat we dat doen, want we herkennen het niet.
- Ten tweede als u daarmee in het reine bent gekomen, moet u eens kijken wat snoeien is. Het is een manier om planten beter te maken. Een beter plant; een betere boom; een betere boomgaard. Als u oude takken van een rozenstruik snoeit, dan gaat die beter bloeien en hij zal juist niet verdorren. Snoeien doet groeien en de gezondheid van de plant gaat vooruit.

- Ten derde betekent het dus dat het nodig is dat we van tijd tot tijd gesnoeid worden. Daarvan geef ik u een voorbeeld. Misschien hebben we ergens in ons achterhoofd gedacht dat wij de wijnstok zijn. Maar dat is niet zo. Jezus zegt: “Ik ben de wijnstok.” Wij zijn niet de wijnstok, wij zijn slechts een rank. En de reden dat snoeien helpt is niet omdat we gestraft moeten worden, maar dat het gezondheid brengt aan de hele persoon, aan de hele wijnstok, aan de wijngaard; dus het brengt gezondheid aan het hele Lichaam van Christus. Het volk van God is het Lichaam van Christus, want wij moeten het leven van Jezus voortleven hier op aarde.

Vertrouw op de standvastigheid van de hand van Jezus als tuinman. Vertrouwen zelfs als je lijdt. Laat je voeden aan de tafel van de Heer. Laat de Bijbelse lezingen en de preek je tot lering strekken, en laat het Lichaam van Christus dat gesnoeid werd tot bijna niks, je vullen en je vormen.

Dan kan je aan de Heer zeggen: “ga je gang, neem weg wat in de weg zit! Ik ben geen wijnstok; ik ben een rank. Mijn taak is het niet om volmaakt te zijn; mijn taak is het in Christus te blijven. Laat Hem het goede doen in mij en door mij en daarmee door ons. Dan bewijzen we een dienst aan de wereld.

Norbert Schallenberg, pastor